

men fulgte det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der stemte derimod. Jeg skal straks gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende den Begrundelse, det ærede Medlem gav for at stemme imod; men trods denne lille Episode indenfor Venstre er jeg dog sikker paa, at om et Øjeblik vil dette Lovforslag blive enstemmigt vedtaget af dette høje Ting og sendt op til det andet høje Ting med et Ønske, der kommer fra alle Sider, om, at det snart maa blive gjort til Lov. Jeg tror, det er af den største Betydning, at dette Lovforslag snart bliver gennemført. Jeg tør nok sige, at den sjældne Enighed her om en saa betydningsfuld Sag som denne er Udtryk for en Enighed her i Tinget og en Enighed indenfor Regeringen, og jeg kan føje til, en Enighed i hele det danske Folk om at ville gøre alt, hvad gøres kan, for at fremhjelpe det kulturelle og økonomiske Liv oppe paa Grønland og en Villighed til at bringe endogsaa betydelige Ofre i saa Henseende

Jeg er ikke saa sangvinsk, at jeg mener, at dette Lovforslag betyder et Kæmpe-skridt fremad, men jeg er dog overbevist om, at der i det ligger Fremskridt, og at det, heldigt gennemført, vil kunne føre til Fremskridt baade kulturelt og økonomisk paa Grønland. Jeg skal pege i saa Henseende paa nogle enkelte Punkter i Lovforslaget, som jeg lægger særlig Vægt paa.

Jeg har før her udtalt, at man maatte komme bort fra, at alle Traade fra Grønland samledes i een Haand hernede. Selv om den paagældende Mand, i hvis Hænder disse Traade samles, er nok saa dygtig, er det aldeles umuligt for ham at overse alt, og eftersom Samfundsforholdene paa Grønland bliver mere og mere indviklede, kræves der ogsaa en Arbejdsdeling indenfor Administrationen hernede, og jeg mener, at der her er gjort det første ganske vist kun lille Skridt i den Retning.

Jeg tænker her navnlig paa Skole- og Kirkeforholdene. Skole- og Kirkespørgsmaalene lægges, naar de ikke er af rent økonomisk Art, fremtidig ind under Kirkeministeriet, saaledes at Skolespørgsmaal afgøres ved Forhandling mellem Kirkeministeriet og Undervisningsministeriet. Det er nødvendigt, at Skolen og Kirken staar i nøje Forbindelse med hinanden oppe i Grønland. Jeg tror, det vil være nødvendigt gen-

nem adskillig Tid endnu, fordi det er de samme Personer, man der bruger i Arbejdet. Derfor er det ogsaa ganske naturligt, at Skolespørgsmaal afgøres ved Forhandling mellem Kirke- og Undervisningsministeriet.

Med Hensyn til de kirkelige Forhold har man i Lovforslaget fastslaaet, at man skulde søge at stræbe hen til, at der var lige mange danske og grønlandske Førstepræster. Jeg tror, det vilde være overordentlig heldigt, om man kunde naa dette. Det er beklageligt, at der i Øjeblikket kun findes saa faa danske Førstepræster deroppe, der er kun 2. Jeg haaber dog, den allernærmeste Fremtid skal bringe nogen Forandring i saa Henseende. Til Gengæld har man faaet en Del dygtige unge Grønlændere til Førstepræster i Grønland. Angaaende disse grønlandske Førstepræster vil jeg gerne lægge et godt Ord ind overfor den højtærede Minister, idet jeg henstiller, at der gøres alt for at vedligeholde Forbindelsen mellem disse grønlandske Præster og dansk Kultur og dansk Menighedsliv ved at hjælpe dem til en Gang imellem at aflægge Besøg hernede og hjælpe dem til at faa god dansk Litteratur.

Der er ogsaa andre unge Grønlændere, der virkelig kan drage Nytte af dansk Litteratur. Jeg vil gerne henstille, at man støtter af al Kraft det Arbejde, der er begyndt for at faa oprettet et grønlandsk Bibliotek hernede, hvorved alle de Grønlændere, der er i Stand til at læse Dansk, kan blive hjulpet til at gaa frem i Tilægnelsen af dansk Kultur; men samtidig vil jeg ogsaa meget indtrængende henstille, at man ikke glemmer de Grønlændere, der ikke kan læse Dansk, og det vil jo sige den store Mængde Grønlændere. Der er mangfoldige af dem, der har stor Læselyst. Men den Litteratur, der staar til Raadighed for dem, er overordentlig lille. Naar man oppe paa et grønlandsk Kirkeloft eller i en grønlandsk Skole har set det Bibliotek, der findes der, saa ser man jo, at en læselysten Grønlænder med Lethed kan læse det igennem paa en Vinter, kan jeg sige. Jeg mener, man bør sørge for at faa oversat mere til Grønlandsk, og jeg mener, man har Mulighed derfor. Det koster nogle Penge, men de Penge bør ofres. Der bør foregaa en planmæssig Oversættelse af god dansk Litteratur til Grønlandsk. Her-